

Въ голѣмый-тъ църковень съборъ кой-то ста-
 нхль въ Тріентъ отъ 1545—1563 годинъ рѣ-
 ши ся да ся прѣдприеме исправленіе-то на цър-
 квѣ-тѣ, отъ главѣ-тѣ до членове-тѣ; по Папи-тѣ
 никога не бѣхъ серіозны съ обѣщаніе-то си и
 единственна-та имъ грыжя е была да подкрѣпятъ
 зданіе-то си и да го упазять отъ всяко нападеніе.
 По тѣзи причинѣ тойзи соборъ ся свърши съ рѣ-
 шеніе-то да ся истрѣби отъ корень Евангеличе-
 ско-то ученіе гдѣ-тѣ е възможно. Ако нѣмаше дру-
 го средство, то и помощъ на войнѣ бѣше стодно,
 и дѣйствително, жестокий-тъ Херцогъ *Алба* можаль
 да ся похвали че въ Нидерландіѣ е погубиль съ
 мечъ 18,000 д. Протестанти. Скоро дойде рядъ-тъ
 и за Германіѣ; и единъ тридесято-годишенъ бой
 (1618—1648) кой-то ся почи въ Бохеміѣ до-
 веде Германскѣ-тѣ Евангелическѣ църквѣ почти
 до съсипваніе. Въ 1629 годинъ Католическа-та
 партія бѣше ся усилла вече до толкози щото
 една царска заповѣдь поискала възвращеніе-то на
 много църковны имущества отъ Евангелическѣ-тѣ.
 Тогава благочестивый Шведскый краль *Густафъ-*
Адолфъ въ 1630 год. съ малочисленнѣ-тѣ си
 храбрѣ войскѣ ветѣпи въ Германіѣ, и както той
 захванхль съ Бога дѣло-то си, така и Богъ бѣше
 съ него. Като единъ достоенъ краль той не насърд-
 чаваше свои-тѣ войници съ руганія и обѣщанія,
 нъ съ пѣянія и съ молитвѣ; и той самъ изявя-
 ваше колко-то кротость толкози и храбрость. Ко-
 га-то едно число младежи ся събрахъ прѣдъ вѣщѣ-